

Geheimtaal

Das heeft zijn tafel leeggeruimd en het spel klaargezet. Hij loopt naar de keuken en vult een schaal met koekjes. 'Zo, laat Eekhoorn nu maar komen,' zegt hij, als hij de schaal met koekjes op tafel zet. 'Dallo! Dallohoo!' klinkt het ineens buiten. 'Dallo?' mompelt Das. 'Dallo?' Hij doet de deur open. Eekhoorn kijkt hem triomfantelijk aan. 'Dallo, Das,' zegt Eekhoorn nog een keer. 'Euh, dallo Eekhoorn. Gaat het goed met je?' 'Ja hoor, het gaat fantima!' 'Fantima? Eekhoorn, je praat gek!' 'Heb je het gemerkt, Das?' fluistert Eekhoorn en hij kijkt geheimzinnig om zich heen. 'Ik heb een geheime taal. Ik mix steeds twee woorden door elkaar! "Dallo" betekent "dag" en "hallo" door elkaar. En toen ik zei "fantima", bedoelde ik eigenlijk "fantastisch" en "prima". Gewoon door elkaar heen gemixt.' 'Maar waarom? Waarom heb je een geheime taal? Er is niemand hier in het bos want het is winter. Waarom moet je dan zo geheimzinnig doen?' 'Dat zal ik je vertellen, Das,' fluistert Eekhoorn. 'Kom eens wat dichterbij naar me toe, dan fluister ik het in je oor.' Das buigt zich nieuwsgierig voorover. Eekhoorn brengt zijn mond vlak bij Das' oor en fluistert: 'Weet je waarom ik een geheimtaal heb, Das? Wil je dat echt weten?' Das knikt. 'Omdat ik dat leuk vind, Das! Daarom!' zegt Eekhoorn en hij loopt Das lachend voorbij, pakt twee koekjes uit de schaal en gaat aan tafel zitten.

‘Zo, en nu gaan we een spelletje spelen.’
‘Prima!’ zegt Das. ‘Maar je belooft me één ding: geen geheimtaal tijdens het spelletje. Jij vindt het misschien leuk, maar ik vind het stom.’
‘Afgesproken, Das! Mag ik beginnen met het gooien van de dobbelstenen?’
Das vindt het goed en al snel zijn de twee vrienden druk aan het spelen.
Het eerste spelletje wordt gewonnen door Das en het tweede spelletje ook.
‘Hoera!’ juicht Das. ‘Ik heb al twee keer gewonnen!’
Eekhoorn juicht net zo hard mee. ‘Das heeft gewonnen en ik heb verloren! Hoera!’
Hij springt van zijn stoel op en danst door de kamer.
‘Je hebt verloren, hoor. Twee keer zelfs. Waarom ben je vrolijk?’ vraagt Das verbaasd.
Eekhoorn stopt met dansen. ‘Het was toch leuk? Het waren twee hartstikke leuke spelletjes. Ik heb genoten. Hoi, hoi, hoi!’
Hij is hartstikke gek, denkt Das. ‘Kom maar weer zitten, Eekhoorn, dan doen we nog een spelletje.’
Maar bij het derde spelletje gaat het mis voor Das. Hij gooit steeds heel laag en al snel staat Eekhoorn ver voor met zijn pion. Das komt zelfs in de put terecht en daardoor moet hij een beurt overslaan. Als Eekhoorn daarna ook nog eens zes gooit, is het duidelijk: Das heeft verloren.
‘Hoera!’ juicht Eekhoorn. ‘Ik heb gewonnen en Das heeft verloren! Joehoe!’
Hij springt weer op en danst door de kamer.
Maar Das is helemaal niet blij: Das vindt verliezen verschrikkelijk. Hij krijgt het warm en zijn ogen prikken. Hij kijkt niet naar de dansende Eekhoorn, maar naar de grond. Eekhoorn roept heel hard ‘Hoi, hoi, hoi!’ en hij stampst daarbij met zijn poten op de grond. Das wordt boos. Heel erg boos.
‘En nu is het afgelopen!’ brult hij ineens en hij slaat heel hard met zijn poot op tafel. De pionnen en dobbelstenen vliegen in het rond.
Eekhoorn blijft van schrik stokstijf staan, midden in de kamer.
‘Wa... wat is er, Das?’
‘Je moet *nu* naar huis,’ roept Das.
‘Naar huis? Maar we waren toch lekker aan het spelen?’ vraagt Eekhoorn verbaasd.
‘Het is een heel stom spel en ik speel het nooit meer, zeker niet met jou! En daarbij... daarbij, speel je vals.’
‘Vals, vals? Wat is dat?’ vraagt Eekhoorn nog verbaasder.
Das weet het allemaal niet meer. Hij loopt naar de deur en houdt ze open.

‘Dag, Eekhoorn! Tot nooit meer ziens!’ zegt hij plechtig met zijn neus in de lucht.
‘Nooi... Nooit meer ziens?’ zegt Eekhoorn verdrietig.
‘Maar Das, wij zijn beste vrienden!’
‘Niet meer. En nu: wegwezen!’ Das schrikt want Eekhoorn krijgt tranen in de ogen.

Als Eekhoorn naar buiten is gesjokt, voelt Das zich helemaal niet beter. Hij raapt de pionnen en de dobbelstenen op en gaat aan tafel zitten. Hoe meer hij erover nadenkt, hoe meer hij vindt dat hij heel dom en onaardig is geweest. Hoe kan hij het ooit nog goedmaken? Hij springt van zijn stoel en rent naar buiten. ‘Eekhoorn, sorry! Eekhoorn, kom terug!’ schreeuwt hij hard.
‘Joehoe, ik ben er al,’ klinkt een klein stemmetje achter hem.
‘Gelukkig,’ zucht Das opgelucht. ‘Eekhoorn, luister eens goed: het spijt me heel, heel erg! Wil je weer mijn beste vriend zijn?’
‘Tuurlijk,’ zegt Eekhoorn. ‘Maar waarom werd je zo boos?’
Das kijkt een beetje verlegen naar de grond. ‘Ik werd boos omdat jij riep dat ik had verloren... Misschien moeten we voortaan maar geen spelletjes meer spelen.’
‘Oh,’ zucht Eekhoorn. ‘Wat jammer.’
Samen lopen ze door de sneeuw terug naar Das’ huis.
Plotseling blijft Eekhoorn staan. ‘Wacht eens even... Ik heb het!’
‘Wat heb je?’ vraagt Das.
‘Een idee. En als het lukt, kunnen we weer spelletjes spelen. Luister goed. Ga daar eens stil staan, doe je ogen dicht en beloof me dat je niet beweegt. Wat ik ook zeg.’
Das begrijpt er niets van, maar hij doet wat Eekhoorn zegt.
Eekhoorn doet een paar stappen achteruit, haalt diep adem en roept: ‘Das... Je hebt verloren.’
Meteen doet Das zijn ogen open en kijkt heel boos. Hij wil op Eekhoorn af stappen, maar dan herinnert hij zich wat hij Eekhoorn heeft beloofd. Hij blijft staan en doet met tegenzin zijn ogen weer dicht.
‘Goed zo, Das! Heel goed. Let weer goed op, want ik ga nu wat anders zeggen. Das... Je hebt gewonnen!’

Das’ boze gezicht verdwijnt meteen. Hij houdt zijn ogen dicht, zijn wenkbrauwen gaan omhoog en er verschijnt een glimlach op zijn gezicht.
‘Goed zo, Dasje,’ mompelt Eekhoorn. ‘Maar nu wordt het spannend. Let op, Das!’
Eekhoorn haalt diep adem en roept dan: ‘Das, je hebt... geloren!’
Das doet verbaasd zijn ogen open. ‘Geloren? Wat? Is dat weer geheimtaal?’
‘Jazeker, ik heb het woord “verloren” gemixt met het woord “gewonnen”,’ zegt Eekhoorn trots. ‘Dan klinkt het niet meer zo erg! En volgens mij werkt het prima, want je bent niet boos.’
‘Nee,’ mompelt Das. ‘Ik ben niet boos... geloof ik.’
‘Hoera,’ juicht Eekhoorn. ‘Dan kunnen we weer spelen!’ En hij rent naar binnen.

Even later zitten de vrienden weer aan tafel. Ze spelen het ene spelletje na het andere en als ze aan het einde van de dag stoppen, heeft Das vier keer verwonnen, twee keer geloren en is nul keer boos geworden.
Gaar, hè!*

* *Gek en raar, door elkaar!*